

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v **B.**, zastúpenej advokátskou kanceláriou **F.**, so sídlom v **B.**, proti povinnej **J. T.**, bývajúcej v **S.**, **o vymoženie 215,76 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 7 Er 197/2004, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 28. februára 2013 sp. zn. 14 CoE 18/2013, takto

r o z h o d o l :

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Humenné poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe notárskej zápisnice spísanej 3. apríla 2004 notárkou JUDr. J. K. pod sp. zn. N..

Uznesením zo 4. apríla 2012 č. k. 7 Er 197/2004-40 Okresný súd Humenné vyhlásil exekúciu za neprípustnú a konanie zastavil. Oprávnenej uložil povinnosť uhradiť trovy exekúcie súdnej exekútorke JUDr. L. Ž. vo výške 13,45 € v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. V poslednom výroku náhradu trov exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. R. K. nepriznal. V odôvodnení uviedol, že oprávnená a povinná uzavreli zmluvu o úvere. Súčasťou tejto zmluvy je splnomocnenie, ktorým povinná splnomocnila advokáta Mgr. T. K. na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Súd prvého stupňa poznamenal, že zmluvné zastúpenie vzniklo súčasne s uzavretím zmluvy o úvere, v čase, keď žiaden dlh ešte neexistoval. Povinná nemala možnosť voľby výberu zástupcu, pretože zo zmluvy, ktorú povinná uzatvorila je zrejmé, že v nej bola použitá predtlač, ktorá už obsahovala meno splnomocnenca Mgr. K.. Súd prvého stupňa preto dospel k záveru, že uznanie dlhu ako aj

súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice sú právne úkony, ktoré osoba konajúca na základe plnej moci v mene povinnej urobila v rozpore s jej záujmami. Tým svojím účelom odporovali zákonu a preto sú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Keďže notárska zápisnica ako exekučný titul je v rozpore so zákonom, nemá vlastnosť materiálnej vykonateľnosti a na základe nej nie sú splnené zákonné podmienky na vedenie exekúcie, súd prvého stupňa v zmysle § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku v spojení § 58 ods. 1 Exekučného poriadku vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. O trovách exekúcie súdnej exekútorky JUDr. L. Ž. rozhodol podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku. Súdnemu exekútorovi JUDr. R. K. náhradu trov exekúcie nepriznal, nakoľko mu v súvislosti s výkonom exekúcie žiadne nevznikli.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Prešove uznesením z 28. februára 2013 sp. zn. 14 CoE 18/2013 nevyhovел žiadosti oprávnenej na podanie návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na rozhodnutie o predbežnej otázke. Zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania. Potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. V poslednom výroku nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania. Návrh oprávnenej na prerušenie konania odvolací súd zamietol s odôvodnením, že v predmetnom konaní nenastal žiadny z dôvodov uvedených v § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. pre prerušenie konania podľa osobitného zákona a nie je potrebné obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávnenej na Súdny dvor Európskej únie. Ďalej uviedol, že pri zastupovaní povinnej pri spisovaní notárskej zápisnice došlo k zjavnému porušeniu § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože za povinnú osobu uznala záväzok osoba, ktorej záujmy sú v rozpore so záujmami zastupovaného. Uviedol, že rozpornosť vyplýva zo samotnej skutočnosti, že oprávnená určila Mgr. T. K. vo formulárovej zmluve o úvere a teda nešlo o výber zástupcu na strane povinnej. Neuznal notársku zápisnicu za spôsobilý exekučný titul aj s poukazom na viaceré predchádzajúce rozhodnutia odvolacieho súdu v skutkovo obdobných veciach. Poukázal tiež na početné rozhodnutia Ústavného súdu SR a všeobecných súdov, ktoré rozhodli rovnako za obdobných skutkových podmienok. Odvolací súd preto v súlade s § 219 ods. 1 O.s.p. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 251 ods. 4, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu

dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 26/2014, 2 CoE 122/2014, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 2 ECdo 262/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 7 ECdo 252/2014, 7 CoE 163/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania, ako aj k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. februára 2015

JUDr. Viera Petříková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : J. Uhlířová